

Occasionalia VI-181
potissimum carmina
vol. F. 21. ~~21~~

Centur. ~~21~~ quing.

VI-181.

Ung VI 181

Frater intimiori cordis affectu

colende.

Momo ejusque affectis sapenunero magno cum fastidio honores optimos, eosque sapientum consilio probatos, sperni, res satis est manifesta. Quid itaque mirum, si Laurus, quæ vocari siveit, Magisterialis, doctrinæ ac virtutum studio claris Viris more antiquo imponenda, a pluribus insuper habeatur! At, quæ sit ratio, quæras? Videtur esse hæc, quod tot indigna capita identidem hac cingantur lauro. Sed, quæso, nonne omnis honor, omnes fasces, omniaque præmia sic summis ac sapientissimis Viris forent rejicienda, cum ubivis terrarum indigni dignis conspiciantur mixti, atque fortuna vaga ac volabilis ubique fere sola suam habeat sedem? Num soli digni lumine fruuntur solis, numque nostra tellus non nisi probis atque iustis tuos dispertitur provenientes fructus? Esto, quod eodem honore quam læpissime indignus cum digno soleat exornari; nihilominus tamen honor iste in se suaque natura est atque manet intemeratus. Idem complures addictos studiis Juvenes excitat ad majus inclarefcendi desiderium, ar-

dorque magna eo ipso capit incrementa, ingenii nobilioris rite adipiscendi opes, ac e vulgi fecibus sese liberandi. Idem est luculentus ac optimus testis partæ sibi doctrinæ atque virtutis, nec non vere nobilitat nomina sapientum.

O felicem itaque illum, qui sese dignum hoc reputare potest honore! O gratia veterum summis evehenda laudibus, dum titulo hoc ornatis tam egregia tamque splendida dederunt jura, ut ipsis via, qua nominis immortalitatem consequi queant, existat adaperata! Hæc exactius perpendens, & veram prudentiam sententiam de hisce honoribus capeffendis rite inspiciens, non potest non, quæ vulgus proferre solet, flocci habere. Eadem, *Tu Frater amatissime*, probe pariter ponderasti; proinde non dubitas, quin tandem laurum doctrinæ ac virtutibus Tuis dudum debitam capiti Tuo imponi patiaris. Doctrina Tua singularis, virtus excellens, Te dignissimum unanimi ad unum omnium consensione produunt, Patresque Almaræ Leucoræ honeste instigant, ut summos in Philosophia honores Tibi diutius velle subtractos, grande existiment nefas. Quanta enim cura, quantaque animi intentione tot linguas, tot artes, atque studium seriorum Philosophiæ huc usque tractaveris, novit Chemicium, novit Lipsia, norunt omnes, totque monumenta clarissime commonstrant. Quidni inde inclytus Sophorum ordo egregie Tibi faveret, atque solenni modo dignos Tibi summo cum applausu conferret ultro honores. Si vero de quovis, quo bearis, bono pro fraterno affectu, quem Tibi debeo, summo gaudio delibutus Tibi gratulor: Ecur non, quod supremos, quos Philosophia sui cultoribus solet indulgere, honores ex merito capessis, gaudeam omnibusque lætitiis incedam? Ecur non voce lætanti plus vice simplici ingeminem illud præsum: *Feliciter?* Profectus temperare nullo mihi modo queo, quin redundantem & gestientem lætitiã indicem, atque Tuam, qua jam ornatis, sortem Tibi, interprete

hoc qualicunque epistolio, gratuler impense. Faxit Numen benignissimum, ut his honoribus novi indices accedant, de quibus Tibi gratandi mihi lætissima subnascatur occasio; studiorum simul laudatissimorum progressus ita dirigat, ut eadem in sui nominis gloriam, Patriæ usum, orbis literati incrementum, Matris optimæ solatium, mei gaudium vergant, ac metam tandem attingant fortunatam. Vale sic optime DEO, Musis, Patriæ, Familiæ, bonis omnibus, mihi, & amare perge

Tuum

*Dabantur Lipsiæ d. 30. Aprilis
A. R. S. c. 1700. XIP.*

Fratrem ex animo totum

JOHANNEM SEBASTIANUM HILLIGERUM
Phil. Stud.

V I R O

Pereximio, Clarissimo atque Doctissimo Domino

JOHANNI ZACHARIÆ HILLIGERO,

*Philosophiæ Candidato longe dignissimo atque Theologiae Cultori in-
defesse, Fratri intimiori cordis affectu colendo*

Witebergam.

Ung. VI 181

1818

V517

Frater intimiori cordis affe
colende.

Momo ejusque affeclis sap
honores optimos, eosque
sperni, res satis est manife
Laurus, quæ vocari sive
virtutum studio claris Vi
a pluribus insuper habe
ras? Videtur esse hæc, qu

hac cingantur lauro. Sed, quæso, nonne om
que premia sic summis ac sapientissimis
bivis terrarum indigni dignis conspiciant
volabilis ubique fere sola suam habeat s
fruuntur solis, numque nostra tellus no
spertitur provenientes fructus? Esto,
pissime indignus cum digno soleat exor
iste in se suaque natura est atque manet
addictos studii Juvenes excitat ad maj

